

дамъ — иматъ много пари, броятъ имъ не знаятъ, а ние нѣмаме и за най-потрѣбното.

Погледна го майката съ любовъ, усмихна му се и го погали по главата.

— Недей, сине, се вълнува, недей се оплаква.

— Но вижъ, мамо, погледни другаритѣ ми, погледни и себе си, каква си ти, а какви сж другитѣ въ града. Ти си щастлива, ако имашъ пари да вземешъ хлѣбъ и нѣколко връзки зеленчуци, а другитѣ жени пълнятъ мрежитѣ си съ най-различни лакомства и още търсятъ, още купуватъ, защото сръдствата имъ сж голѣми. Ние наказани ли сме, та е тази страшна беднотия у насъ?

— Успокой се, сине. Пог-

ледни се въ огледалото, вижъ твоето хубаво здраве, нека Богъ да ти го запазва, не си ли ти най-силенъ отъ момцитѣ тукъ? Кой другъ може да се мѣри съ тебе по сила. Твоитѣ връстници, макаръ и богати, сж слаби и болнави. Богъ не ти е далъ богатство, но ти е далъ здраве. И най-богатиятъ въ града съ всичкитѣ си пари не може да купи твоето здраве, а ти съ тѣзи корави мищци можешъ всѣкога да спечелишъ пари, та дори и най-богатъ да станешъ. Здравето, синко, е най-ценното богатство. Защо ти е пълна кесия, когато ще я разтваряшъ за лѣкари и лѣкарства. Нека ти е пълно сръдцето съ сили. Силата и здравето не ще те оставятъ гладенъ въ живота.

Даваме портретчетата на ония наши абонатчета, на които се падна по жребие за разрешени задачи 1. 1. Борисъ Теодосиевъ и братчето му Панайотъ отъ с. Горно-Абланово, 2. Хр. П. Христовъ, с. Рѣховцитъ, 3. Сийка Велева, с. Ковачевци, 4. Хр. Ив. Корменски, с. Мировци.